

MØTEBOK FOR LESJA FJELLSTYRE

MØTEDATO
23.03.09

MØTESTED
Lesja Veksthus

MEDLEMMER/VARAMEDLEMMER
Marit Rolstad (nestleder)
Aasmund Kolstad
Elin Randi Johnson
Sigrid Trøite Thøring
Per Inge Skotte (leder)

SAK 25/09

ARK.NR. EM

SAKSBEHANDLER: Kari Lothe

REFERATSAKER

Dokument:

Utdrag av postjournalen.

1	40	Statskog	17.02.	Rullering av handlingsdelen i beitebruksplan
2	41	Folldal fjellstyre	17.02.	Kurs i rypetaksering
3	43	Forsvarsbygg	13.02.	Møtereferat
4	47	Villreinutvalget Ottadalen	20.02.	Referat fra styremøte.
5	50	Fjellregionsamarbeidet	23.02.	Høring "Norsk fjellpolitikk"
6	60	DnbNor	24.02.	Renteendring
7	62	Forsvarsbygg	25.02.	Hjerkinn Pro - villreinjakta 2009-restriksjoner
8	65	Snøhetta Villreinutvalg	02.03.	Årsmøte 2009
9	66	DnbNor	03.03.	Beholdningsoppgave
10	74	FOSA	06.03.	Årsmelding for 2008
11	75	FOSA	09.03.	Budsjett for 2009
12	77	Espen Rusten	09.03.	Invitasjon villreinjaktkurs
13	81	Raymond Sørensen	10.03.	Invitasjon oppstartingsmøte for interimstyre GPS-prosjekt.
14	83	Lars Børve	11.03.	Vedr. utvisning av tomt for Maribu.
15	84	Lesja kommune	12.03.	Høgskolen Hedmark.Søknad om midler fra kommunalt fond

Vedtak:

Referatsakene ble gjennomgått og medlemmene orientert.

Lesja 24.03.09

Kari Lothe

MØTEBOK FOR LESJA FJELLSTYRE

MØTEDATO 23.03.09	MØTESTED Lesja Veksthus	MEDLEMMER/VARAMEDLEMMER Marit Rolstad (nestleder) Aasmund Kolstad Elin Randi Johnson Sigrid Trøite Thøring Per Inge Skotte (leder)
SAK 26/09	ARK.NR. em	SAKSBEHANDLER: Kari Lothe

SØKNAD OM JAKTPAKKER FOR 2009

Dokument:

Søknad fra Bjorli-Lesja Reiseliv AS

Saksopplysninger:

Bjorli-Lesja Reiseliv AS søker om tildeling av 6 jaktpakker for 2009 i Lordalen.

Det er allerede bestilt 4 jaktpakker for 2009. De håper å få solgt 2 til.

De har i flere år disponert 5 jaktpakker, 4 i Lordalen og 1 på Dalsida Vest. I 2008 ble det vedtatt å stille til disposisjon 5 jaktpakker i Lordalen. Det ble senere på året gitt 1 pakke på Dalsida Vest.

En jaktpakke består av 1 fritt kort, 1 simle/ungdyr kort og 1 kalvekort.

På tidligere fellesmøter mellom Lesja Heimrast og Lesja Fjellstyre har det vært enighet om å legge de øvre kortprisene i prisrammen fastsatt i forskrift fra DN til grunn.

Gjeldende øvre prisramme er: (fjellstyrets gjeldende priser i parantes)

Fritt dyr	kr. 5 800,-	(kr. 4.800)
Simle/ungdyr	kr. 3 100,-	(kr. 2.450)
Kalv	kr. 1 400,-	(kr. 1.100)

De siste årene har jaktpakkene vært et samarbeid mellom Lesja fjellstyre, Lesja Heimrast og Bjorli-Lesja Reiseliv as.

Merknader:

Siden 1989 har det vært stilt inntil 15 kontrollkort for villrein til disposisjon for jaktpakker. (I 2008 18 kontrollkort til disposisjon, 15 i Lordalen og 3 på Dalsida Vest))

Opplegget fungerer bra. Enkelte år har de imidlertid ikke fått solgt alle jaktpakkene. Jaktkortene blir da innlevert til fjellstyret for salg til reserver. Samarbeidet med de ulike leverandørene på pakkene går bra.

Hensikten med jaktpakker har vært at de skulle gi mer igjen økonomisk i bygda. Pakkene inneholder jaktkort, overnatting, bespisning, guide m.m.

Det har vært stilt krav om at overnattings/bespisningsstedene har vært medlem i Bjorli – Lesja Reiseliv as.

Innstilling:

I samarbeid med Lesja Heimrast finner Lesja fjellstyre å kunne stille til disposisjon 5 jaktpakker a 3 kontrollkort for villrein for Bjorli – Lesja Reiseliv as i Lordalen.

Vedtak:

Innstilling enstemmig vedtatt.

Lesja 24.03.09

Kari Lothe

Kopi: Bjarli-Lesja Reiseliv AS, 2669 Bjarli

MØTEBOK FOR LESJA FJELLSTYRE

MØTEDATO:
23.03.09

MØTESTED:
Fjellstyrekontoret

MEDLEMMER/VARAMEDLEMMER TILSTEDE:
Elin Randi Johnson
Aasmund Kolstad
Marit Rolstad (nestleder)
Per Inge Skotte (leder)
Sigrid Trøite Thøring

SAK: 27/2009

ARK.NR.: 364 SAKSBEHANDLER: Lars Børve

FORSLAG TIL NY AVTALE MELLOM FORSVARSDEPARTEMENTET, DOVRE FJELLSTYRE OG LESJA FJELLSTYRE OM HJERKINN SKYTEFELT

DOKUMENTER

- 27.08.1958: Avtale mellom Forsvarsdepartementet, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre om bruk av Hjerkinnskytefelt.
- 19.12.2008: Brev fra Forsvarsbygg til Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre, vedr. reforhandling av avtale.
- 13.02.2009: e-post fra Forsvarsbygg med referat fra møte med Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre 04.02.09, og forslag til ny avtale mellom Forsvarsdepartementet, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre.

VEDLEGG

- 27.08.1958: Avtale mellom Forsvarsdepartementet, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre om bruk av Hjerkinnskytefelt.
- 13.02.2009: Forslag til ny avtale mellom Forsvarsdepartementet, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre.

SAKSOPPLYSNINGER

I 1955 ble det inngått en avtale mellom Staten v/Forsvarsdepartementet, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre om bruken av området til skytefeltet. Avtalen som ble revidert i 1958, går ut på at Forsvaret kan bruke feltet når som helst på året unntatt den tid myndighetene måtte fastsette for villreinjakten.

For Forsvarets bruk av skytefeltet betales det en årlig godtgjørelse. Dette er en godtgjørelse for leie. Leien omfatter ikke erstatning for småviltjakt, fiske og reinsjakt som fjellstyrene har forbeholdt seg å fremme særskilt.

I avtalen av 1958 går det fram at erstatning for varig skade ikke er inkludert i den årlige godtgjørelsen/ leien som Forsvaret betaler for bruken av skytefeltet, og at ”erstatning for mulig eller fremtidig skade i de bruksberettigedes utnyttelse av feltet, som måtte være eller blir påført ved Forsvarets bruk, utstår inntil bruken av området som skytefelt helt eller delvis er opphørt”.

Hver av partene har i følge avtalen også rett til å si opp avtalen med 12 måneders varsel, hvis forutsetningene for avtalen endres vesentlig. Hvis Forsvarets bruk av feltet helt eller delvis skal opphøre, har Staten rett til med 12 måneders varsel å si opp avtalen helt eller delvis.

I brev av 19.12.08 fra Forsvarsbygg til Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre, går det bl.a. fram:

Hjerkinnskytefelt er overført fra Forsvaret til Forsvarsbygg for tilbakeføring til sivile formål. Fjerning av militære etterlatenskaper og restaurering av naturterreng gjennomføres i h. t. vedtak i Stortinget av 23. mars 1999. Prosjektet gjennomføres etter godkjent fase 1 til utgangen av 2012, og forutsettes videreført med fase 2 i perioden 2013 til 2020.

Forsvarets operative bruk av Hjerkinns skytefelt opphørte formelt 31.12.2008, og Forsvarsbygg anser at forutsetningene for avtalen fra 1958, er endret.

Forsvarsbygg har behov for tilpassede avtaler med grunneier og rettighetshavere i Hjerkinns skytefelt i rydde- og restaureringsperioden som er tilpasset tilbakeførings-prosjektet.

Forsvarsbygg forutsetter at det reforhandles en tilpasset avtale for tilbakeførings-perioden med virkning fra 1.1.2010. Den nye avtalen erstatter da dagens avtale.

Et sentralt element i forhandlingene vil være behovet for gjennomføring av anleggs- og ryddearbeider i barmarkssesongen, inkludert perioden for villreinjakt. Dette er avgjørende for fremdriften i prosjektet, og behovet er tidligere signalisert i bl.a. møter med fjellstyrene.

Samtidig er Forsvarets behov for båndlegging av arealet gjennom hele året, vesentlig redusert.

04.02.09 var det et forhandlingsmøte mellom Forsvarsbygg, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre på Dombås. Forsvarsbygg sendte i e-post av 13.02.09 referat fra møtet 04.02.09, og i Forsvarsbyggs referat fra møtet går det bl.a. fram:

Behovet for ny avtale

Forsvarsbygg har behov for å rydde i skytefeltet i barmarkperioden fra juni ut september hvert år i fase 1 (fram til og med 2012), og i fase 2 (2013 til 2020).

For å kunne holde framdriften slik at skytefeltet kan tilbakeføres som forutsatt innen 2020, er Forsvarsbygg helt avhengig av å kunne drive rydding og anleggsvirksomhet i villreinjakta. Dette vil legge restriksjoner på jaktutøvelsen i deler av feltet, noe varierende fra år til år. Det vil imidlertid ikke foregå rydding i helgene, slik at reinsjakta da kan foregå uhindret.

Beiting vil stort sett kunne skje i hele feltet utenom de sikkerhetssoner som må opprettes rundt demoleringsplassene

Forsvarsbygg er av den oppfatning at siden feltet formelt er lagt ned, innebærer det en vesentlig endring i forhold til den nåværende avtalens ordlyd, og at det er behov for å reforhandle en tilpasset avtale for tilbakeføringsperioden med virkning fra 1.1.2010. Den nye avtalen erstatter da dagens avtale.

Lederen i Dovre fjellstyre la på møtet fram fjellstyrenes syn på saken. Fjellstyrene er av den oppfatning at avtalen fra 1958 må gjelde inntil området formelt er overført til sivil bruk. Så lenge Forsvaret har aktivitet i området, legger dette restriksjoner på bruksutøvelsen, og en vil ikke skille på Forsvarets øvingsaktivitet og skarpskyting i forhold til Forsvarsbyggs opprydding.

Fjellstyrene ønsker ikke noen ny avtale, da en anser at Forsvaret i gjeldende avtale har nødvendige rettigheter. For reinsjaktperioden ønsker en utarbeidet en tilleggsavtale som regulerer begrensningene for reinsjakta på grunn av Forsvarets ryddeaktivitet.

Det ble diskutert fram og tilbake om det skulle utarbeides en ny avtale eller bare en tilleggsavtale til gjeldende avtale fra 1958, men dette ble en ikke enige om. Forsvarsbygg ville se nærmere på saken, og sende over et forslag til løsning.

Vederlag / godtgjøring

Det er i tilbakeføringsperioden ikke planlagt noe ryddeaktivitet i skytefeltet utenom barmarkssesongen. Den totale belastningen på området på årsbasis blir derfor redusert, men til gjengjeld skjer aktiviteten på sommerstid, og delvis i reinsjaktperioden.

Forsvarsbyggs utgangspunkt er derfor at området totalt sett får en redusert belastning gjennom året. Det vil være noen ulemper knyttet til ryddeaktiviteten i reinsjakta, men disse ulempene må ses opp mot de framtidige, positive effektene oppryddingen vil gi for grunneier og rettighetshavere.

Til tross for dette tilbyr Forsvarsbygg i fase 1, fra og med 2009 til og med 2012, å videreføre den årlige godtgjøringen som har vært gitt fjellstyrene. Det betales ikke noe ekstra for tilgang til reinsjakta, men det foretas heller ingen avkortning i den ordinære godtgjøringen.

Dersom man ikke kommer til enighet om dette, mener Forsvarsbygg at saken må løftes opp på departementsnivå, der Miljøvern-, Landbruks- og Forsvarsdepartementet må finne en løsning.

Fjellstyrene sto på møtet fast på at avtalen fra 1958 fortsatt bør gjelde, og at en bør få samme erstatning som før, men med tillegg for ulemper ved at ryddeaktiviteten delvis vil pågå i reinsjakta. Fjellstyrene vil imidlertid ta med seg Forsvarsbyggs tilbud og behandle saken på nytt i hver av fjellstyrene.

Forsvarsbygg mener det vil sette begge partene i saken i et underlig lys dersom det skal betales høyere godtgjøring til rettighetshaverne i en ryddeperiode etter at skytefeltet er lagt ned, enn da det var aktiv drift i feltet.

Forsvarsbygg ser for seg en ny reforhandling av avtalen i 2012. I fase 2, fra 2013 til 2020, bør godtgjøringen reduseres i takt med, redusert virksomhet, ”friskmelding” og delvis tilbakeføring av områdene.

Forsvarsbygg sendte i e-posten av 13.02.09 også forslag til ny avtale mellom Forsvarsdepartementet v/ Forsvarsbygg, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre. Kopi av dette avtalesforslaget er lagt ved saksutredningen.

I denne saken skal fjellstyret dermed ta stilling til:

1. Om avtalen fra 1958 mellom Staten v/ Forsvarsdepartementet, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre, skal erstattes med en ny avtale, eller om avtalen fra 1958 skal opprettholdes, og om det skal opprettes en egen avtale for rydding i villreinjakta.
2. Om fjellstyret godtar tilbudet fra Forsvarsbygg om å videreføre den årlige godtgjøringen i fase 1, fra og med 2009 til og med 2012, men at det ikke betales noe ekstra for tilgang til reinsjakta. Det foretas da ingen avkortning i den årlige godtgjøringen til og med 2012.

SAKSBEHANDLERS VURDERINGER

Spørsmålet om ny avtale eller tilleggsavtale til nåværende avtale

Avtalen fra 1958 går ut på at Forsvaret kan bruke feltet når som helst på året unntatt den tid myndighetene måtte fastsette for villreinjakta. Advokat Johs. Tallaug uttalte i brev av 08.11.03 til fjellstyrene i Dovre og Lesja, at det vil bli hevdet at Forsvaret bruker området i tilbakeføringsperioden.

I pkt. 10 i avtalen fra 1958 står det at hvis Forsvarets bruk av feltet helt eller delvis skal opphøre, har Staten rett til, med 12 måneders varsel, å si opp avtalen helt eller delvis.

Begrepet opphøre, må forstås slik at Forsvarets bruk av hele eller deler av området, er helt avsluttet.

Forsvarsbygg uttalte på møtet 04.02.09 at Forsvarsbygg ikke vil søke om frigivelse av noen arealer før 2012. Forsvarets bruk av hele eller deler av området vil derfor ikke være helt avsluttet før 2012. Det er derfor logisk at avtalen fra 1958 går fram til og med 2012.

Forsvarsbygg kan si opp avtalen fra 1958 12 måneder før de første arealene blir frigitt. Forsvarsbygg har derfor ikke grunnlag for å si opp avtalen med virkning fra 1.1.2010.

Siden avtalen fra 1958 går ut på at Forsvaret kan bruke feltet når som helst på året, unntatt den tid myndighetene måtte fastsette for villreinjakta, er det nødvendig å inngå tilleggsavtale(r) mellom Forsvarsbygg og fjellstyrene som regulerer begrensningene som rydding i villreinjakta medfører.

En tilleggsavtale om rydding i villreinjakta kan inngås mellom Forsvarsbygg, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre for perioden 2009 til og med 2012, eller for hvert enkelt år i denne perioden, eventuelt med det enkelte fjellstyre siden de blir berørt forskjellig fra år til år.

Spørsmålet om godtgjøring

Det er rimelig at Forsvaret betaler en årlig godtgjøring til fjellstyrene de årene det tar å rydde og tilbakeføre skytefeltet. Forsvaret bør betale en indeksregulert leie fram til Forsvaret er helt ute av feltet. Godtgjøringen kan eventuelt trappes ned i takt med at deler av skytefeltet blir frigitt.

Forsvarsbygg kom på møtet 04.02.09 med et tilbud å videreføre den årlige godtgjøringen til fjellstyrene i fase 1, fra og med 2009 til og med 2012, men at det ikke betales noe ekstra for rydding i villreinjakta, siden den totale belastningen på området på årsbasis blir redusert.

Saksbehandler oppfatter tilbudet fra Forsvarsbygg som et godt tilbud, og anbefaler derfor fjellstyret å godta dette tilbudet.

Siden den årlige godtgjøringen skal fortsette fram til og med 2012, er det av den grunn også naturlig at avtalen fra 1958 også fortsetter fram til da.

Saken legges fram til orientering, diskusjon og evt. vedtak

VEDTAK

Avtalen fra 1958 mellom Staten v/Forsvarsdepartementet, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre, går ut på at Forsvaret kan bruke skytefeltet når som helst på året unntatt den tid myndighetene måtte fastsette for villreinjakten.

Lesja fjellstyre er av den oppfatning at Forsvaret bruker skytefeltet også i tilbakeførings-perioden, og det er derfor nærliggende at avtalen fra 1958 går fram til og med 2012, d.v.s. ut fase 1, eller lengre fram i tid.

Siden avtalen fra 1958 går ut på at Forsvaret kan bruke skytefeltet når som helst på året, unntatt den tid myndighetene måtte fastsette for villreinjakta, er det nødvendig å inngå tilleggsavtale(r) mellom Forsvarsbygg og fjellstyrene som regulerer begrensningene som rydding i villreinjakta medfører.

En tilleggsavtale om rydding i villreinjakta kan inngås mellom Forsvarsbygg, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre for perioden 2009 til og med 2012, eller for hvert enkelt år i denne perioden, eventuelt med det enkelte fjellstyre siden de blir berørt forskjellig fra år til år.

Lesja fjellstyre godtar tilbudet fra Forsvarsbygg om å videreføre den årlige godtgjøringen til fjellstyrene i fase 1, fra og med 2009 til og med 2012, og at det ikke betales noe ekstra for rydding i villreinjakta, siden den totale belastningen på området på årsbasis blir redusert.

Siden den årlige godtgjøringen skal fortsette fram til og med 2012, er det av den grunn også naturlig at avtalen fra 1958 også fortsetter fram til da. Fjellstyret går ut fra at den årlige godtgjøringen indeksreguleres på samme måte som fram til nå.

Vedtaket ble vedtatt mot 1 stemme. Marit Rolstad stemte i mot.

LESJA, 24.03.09

Lars Børve
Fjellopsyn

Kopi til: Dovre fjellstyre, 2660 Dombås
Forsvarsbygg Utvikling Øst, Prosjektkontor Hjerkin PRO,
Postboks 404 Sentrum, 0103 Oslo

MØTEBOK FOR LESJA FJELLSTYRE

MØTEDATO: 23.03.09 MØTESTED: Fjellstyrekontoret MEDLEMMER/VARAMEDLEMMER TILSTEDE: Elin Randi Johnson
Aasmund Kolstad
Marit Rolstad (nestleder)
Per Inge Skotte (leder)
Sigrid Trøite Thøring

SAK: 28/2009 ARK.NR.: 611.2 SAKSBEHANDLER: Lars Børve

SØKNAD OM LEIE AV TERRENG TIL JAKTPRØVE VINTEREN 2009

DOKUMENTER I SAK 06/02 PÅ MØTE I FJELLSTYRET 28.01.09

04.01.09: Søknad fra Hedmark og Oppland Fuglehundklubb om leie av terreng vinteren 2009

SAKSOPPLYSNINGER I SAK 06/02 PÅ MØTE I FJELLSTYRET 28.01.09

Hedmark og Oppland Fuglehundklubb, v/ Ludvig Gråtrud, 2665 Lesja, søker i brev av 04.01.09 om leie av terreng på Dalsida til jaktprøve vinteren 2009.

Hedmark og Oppland Fuglehundklubb ønsker i samarbeid med Dovrefjell Fuglehundklubb å arrangere en jaktprøve i områder i Lesja og Dovre kommuner i tiden 17.04. – 19.04.09.

Det ble arrangert tilsvarende jaktprøver i 2007 og i 2008, og i forbindelse med disse jaktprøvene ble det leid terreng i både Lesja og Dovre. Det ble da betalt 50 kr. pr. startende hund pr. dag i terrengleie.

De ønsker nå flere gode terreng med tanke på jaktprøven i 2009, og søker derfor Lesja fjellstyre om å få leie terreng på Dalsida.

Det er sammen med søknaden ikke lagt ved kart over de aktuelle områdene på Dalsida.

Søkeren ble før møtet i fjellstyre bedt om å legge fram kart der de aktuelle områdene på Dalsida er tegnet inn. Dette kartet ble lagt fram på møtet.

Saken ble lagt fram til orientering, diskusjon og vedtak.

VEDTAK I SAK 06/02 PÅ MØTE I FJELLSTYRET 28.01.09

Lesja fjellstyre avslår søknaden på grunn av hensynet til villreinen på denne tiden av året.

Vedtaket er enstemmig.

NYE SAKSOPPLYSNINGER

På møte i fjellstyret 23.02.09 orienterte Ludvig Gråtrud om planene for fuglehundprøvene 17.-18.04.09, og opplyste at det er planlagt å dele inn de aktuelle områdene på Dalsida i to prøveterrenger, og at det er inntil 14 hunder pr. parti i de enkelte terrengene.

Gråtrud opplyste også at det bare slippes 2 og 2 hunder, 15 minutter om gangen, og at de ønsker å unngå villrein så langt det lar seg gjøre. Hvis de oppdager villrein, blir hundene tatt inn med en gang, og prøvepartiet flytter seg bort fra der villreinen er. Hunder som viser uønsket interesse for villrein (og sau), blir diskvalifisert for videre deltakelse på fuglehundprøven.

SAKSBEHANDLERS VURDERINGER

Sannsynligheten for å treffe på villrein i disse områdene er ikke spesielt stor, siden simle-ungdyrflokkene i Snøhetta Vest på denne tiden vanligvis trekker mot Stordals-området for å kalve der, og simle-ungdyrflokkene i Snøhetta Øst vanligvis befinner seg lengre mot nord på denne tiden.

Det er likevel mulig for å treffe på villrein i disse områdene, spesielt bukk, som kan være svak etter en lang vinter.

Men siden deltakerne på fuglehundprøvene ønsker å unngå villrein så langt det lar seg gjøre, er det forholdsvis liten sannsynlighet for at villrein blir uroa unødvendig.

Det kan derfor være forsvarlig å tillate fuglehundprøver på Dalsida 17.-18.04.09, som et forsøk for å se om det går bra i forhold til eventuell villrein i området.

Saken legges fra til ny vurdering, diskusjon og evt. nytt vedtak.

VEDTAK

Lesja fjellstyre har vurdert søknaden på nytt, og avslår søknaden også denne gang på grunn av hensynet til villreinen på denne tiden av året.

Vedtaket er enstemmig.

LESJA, 24.03.09

Lars Børve
Fjellopsyn

Kopi til: Ludvig Gråtrud, Ystlund, 2665 Lesja

MØTEBOK FOR LESJA FJELLSTYRE

MØTEDATO: 23.03.09 MØTESTED: Fjellstyrekontoret MEDLEMMER/VARAMEDLEMMER TILSTEDE: Elin Randi Johnson
Aasmund Kolstad
Marit Rolstad (nestleder)
Per Inge Skotte (leder)
Sigrid Trøite Thøring

SAK: 29/2009 ARK.NR.: 613.1 SAKSBEHANDLER: Lars Børve

VURDERING AV STOPP I JAKTA PÅ RYPE FRA 10.10. TIL 23.12.09

SAKSOPPLYSNINGER

Fellingsstatistikk

Det utarbeides hvert år en fellingsstatistikk basert på opplysninger som jegerne sender inn etter jakta. Etter småviltjakta 2008 kom det inn 248 fellingsrapporter. Det vil si rapporter som gjelder hele jakta fra 15.09. til 23.12.08.

Det ble rapportert felt 607 ryper (395 liryper og 212 fjellryper), 46 harer og 0 orrfugl, dvs. 656 småvilt til sammen. 209 liryper ble felt med hund og 186 liryper ble felt uten hund.

656 småvilt fordelt på 248 fellingsrapporter, betyr at det ble felt 2,6 småvilt pr. rapport. Dette er det er en del lavere enn tidligere år (2001-2007).

Nedenfor vises en oversikt for årene 2001-2008:

År:	2008	2007	2006	2005	2004	2003	2002	2001
Ant. fellingsrapporter:	248	308	281	366	360	399	370	249
Ant. felte liryper:	395	860	642	1146	1179	1280	1246	800
Ant. felte fjellryper:	212	259	387	443	389	601	585	607
Ant. felte ryper til sammen:	607	1119	1029	1589	1568	1881	1831	1407
Ant. felte orrfugl:	0	1	4	9	12	17	17	4
Ant. felte harer:	46	47	55	65	62	60	58	86
Ant. felte småvilt til sammen:	656	1167	1088	1663	1642	1958	1906	1497
Ant. felt småvilt/rap.:	2,6	3,9	3,9	4,5	4,6	4,9	5,1	6,0

Hovedinntrykket er at rypebestanden økte / var bra i årene 1996-2003. I 2004-2006 gikk bestandene ned. 2006 var muligens ett bunnår, men med tegn til bedring i produksjonen av ungfugl. 2007 var et smågnagerår, med påfølgende stor nedgang i rypebestanden i 2008. Aldersbestemmelse av rypevinger for årene 1993-2008 gir også samme inntrykk.

Forholdet mellom voksne ryper og ungfugl

En del jegere som jakter i den regulerte perioden av småviltjakta d.v.s. fram til 09.10., sender hver år inn en vinge fra hver rype som blir skutt. Ved å se på vingefjærene er det mulig å skille mellom voksen-fugl og ungfugl. Forholdet mellom antall voksen-fugl og ungfugl gir holdepunkter for hvordan rypebestandene utvikler seg.

Fjellstyret mottok vingefjær fra 371 ryper høsten 2008. Aldersbestemmelse av rypene på grunnlag av vingefjærene ga følgende resultat:

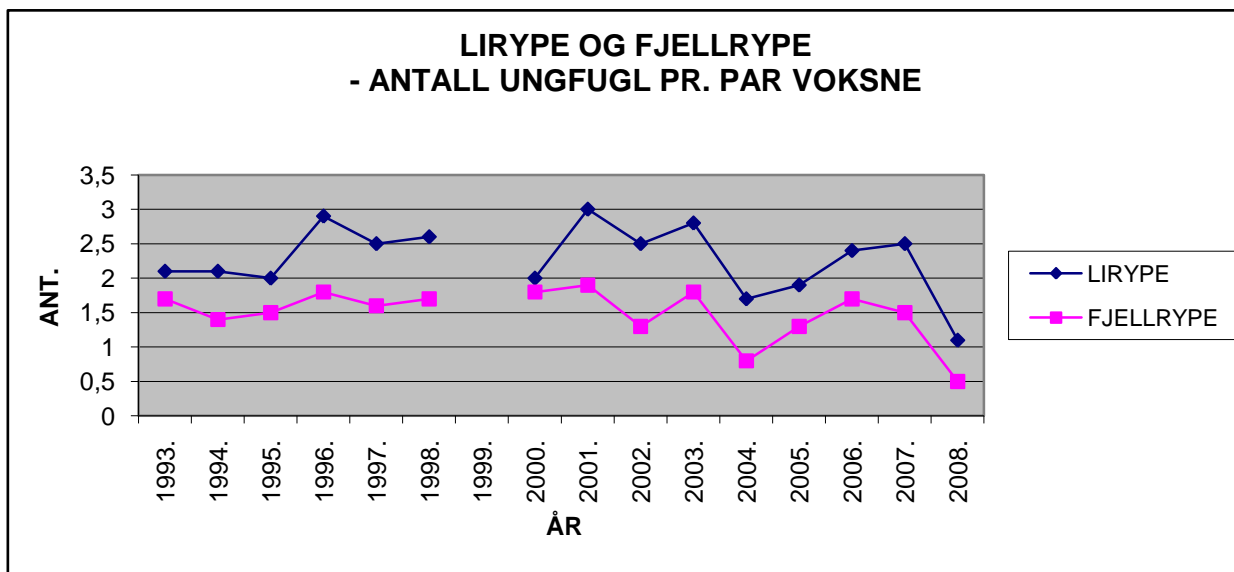
	Antall vinger:	% ung-fugl:	% voksen fugl:	Ungfugl pr. par voksne
Lirype	204	36,3 %	63,7 %	1,1
Fjellrype	167	19,8 %	80,2 %	0,5

Sum/snitt 371 28,8 % 71,2 % 0,8

I et normalår regner en med at det bør være 2,5 - 3,0 ungfugl pr. par voksne ryper, d.v.s. 55 - 60 prosent ungfugl. Er ungfugl-andelen større, har produksjonen vært god. Er den mindre, tyder det på at ungfugl-produksjonen ikke har vært bra.

Undersøkelse av rypevingene fra 2008 tyder på at produksjonen av ungfugl var ganske dårlig dette året. Dette kan ha sammenheng med at det var smågnager år i 2007, og god produksjon av smårovvilt som måtte leve av ryper utover i 2008, siden smågnagerne ble borte.

Diagrammet viser utviklingen i antall ungfugl pr. par voksne fra 1993 til 2008:

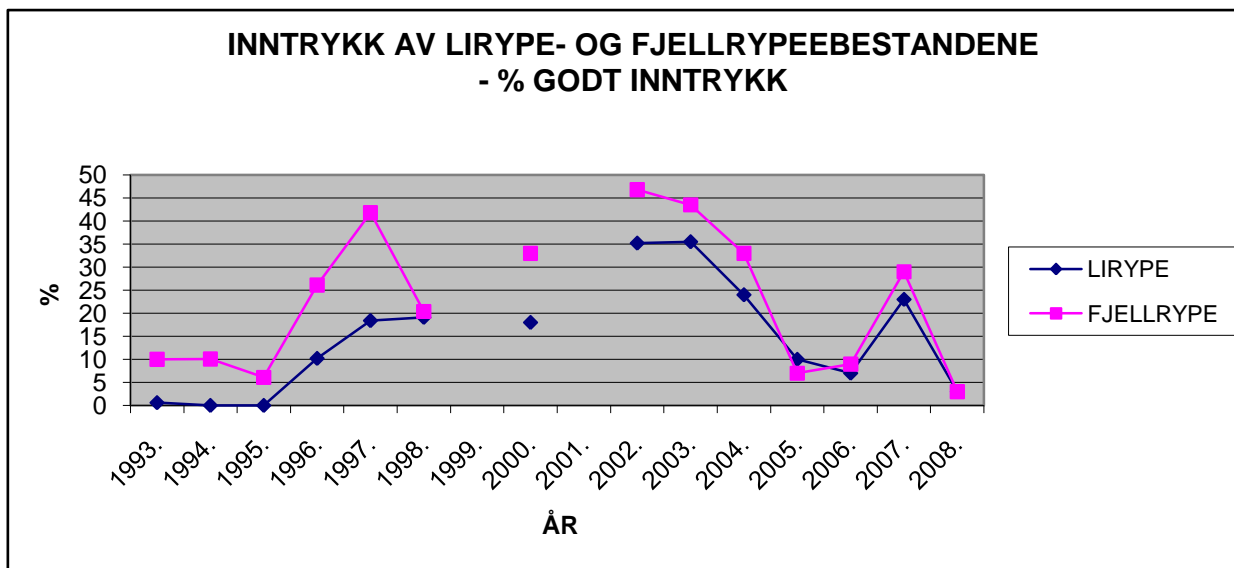

I 2008 hadde jegerne følgende inntrykk av lirypebestanden: god 3 %, middels 26 % og dårlig 71 %. Inntrykket av fjellrypebestanden i 2008 var: god 3 %, middels 42 % og dårlig 55 %.

I 2007 hadde jegerne følgende inntrykk av lirypebestanden: god 23 %, middels 50 % og dårlig 27 %. Inntrykket av fjellrypebestanden i 2007 var: god 29 %, middels 43 % og dårlig 28 %.

Disse tallene tyder også på at rypebestandene gikk en del ned fra 2007 til 2008.

Diagrammet viser hvor mange prosent av jegerne som mente at lirype- og fjellrypebestandene var god i årene 1993 til 2008:

SAKSBEHANDLINGSREGLER

I fjelloven § 23, 3. ledd, går det fram at: ”Fjellstyret kan avgrense talet på vilt av ulike slag som nokon kan felle eller fange, og innskrenke tida, måten og området for jakta og fangsten.”

I § 23, 4. ledd, går det fram at: ”Før fjellstyret gjer noko vedtak etter tredje stykket (3. ledd), skal kommunen uttale seg.”

SAKSBEHANDLERS VURDERINGER

Både fellingsstatistikken, forholdet mellom voksne ryper og ungfugl, og jegernes inntrykk av rypebestandene i 2008, viser at rypebestandene gikk ganske mye ned i 2008.

Det vil derfor være fornuftig å vurdere om fjellstyret skal stoppe jakta på ryper i den åpne perioden fra 10.10 til 23.12.09.

VEDTAK

På grunnlag av fellingsstatistikken, tall for forholdet mellom voksne ryper og ungfugl, og jegernes inntrykk av rypebestandene i 2008, foreslår Lesja fjellstyre å stoppe jakta på ryper i den åpne perioden fra 10.10 til 23.12.09.

Forslaget om å stoppe jakta på rype fra 10.10. til 23.12.09, sendes på høring til Lesja kommune for uttalelse.

Vedtaket er enstemmig.

LESJA, 24.03.09

Lars Børve
Fjellopsyn

Oversendes til: Lesja kommune, 2665 Lesja
Kopi til: Lesja Jeger- og Fiskerforening

MØTEBOK FOR LESJA FJELLSTYRE

MØTEDATO: 23.03.09 MØTESTED: Fjellstyrekontoret MEDLEMMER/VARAMEDLEMMER TILSTEDE: Elin Randi Johnson
Aasmund Kolstad
Marit Rolstad (nestleder)
Per Inge Skotte (leder)
Sigrid Trøite Thøring

SAK: 30/2009 ARK.NR.: 612 SAKSBEHANDLER: Lars Børve

VURDERING AV FELLESJAKTA PÅ LESJØTELET I VILLREINJAKTA

DOKUMENTER

23.02.09: Årsplan for 2009 (- 2010)
23.03.09: Brev fra Roar Nilstad til Lesja fjellstyre vedr. indre felles jaktområde.

SAKSOPPLYSNINGER

Tidligere fellesjaktavtale med Sunndal Reinsutvalg, og ordningen med det indre felles jaktområdet i Snøhetta villreinområde Øst, har ført til at det hver høst er en del villreinjegere på Lesjøtelet. Det har medført at villreinen over lang tid har begynt å unngå dette området, og det har blitt vanskeligere å jakte på reinen på Lesjøtelet.

Litt av årsaken er at jaktgrensa for det indre felles jaktområdet krysser Telet der Telet (dalen) er smalest. Her er det ofte jegere og telt i jakta, og denne delen av Telet har dermed blitt en "flaskehals" som det nå ser ut til at reinen prøver å unngå.

SAKSBEHANDLERS VURDERINGER

For å åpne litt mer opp på "flaskehalsen" mellom Drugshøe og Jore, kan Sunndal Reinsutvalg og Lesja fjellstyre oppfordre jegere som jakter på Lesjøtelet om å sette opp teltene sine mellom stien og Jore, og ikke mellom stien og foten på Drugshøe. Dette blir i tilfelle en oppfordring som må sendes ut sammen med kortene fra Sunndal Reinsutvalg og Lesja fjellstyre.

Det å forby telting er ikke så enkelt på grunn av bestemmelsene i frilufsloven som sier at det er tillatt og telte overalt i fjellet. (Frilufsloven åpner for å lage en offentlig forskrift som sier hvor det ikke er tillatt å sette opp telt. Dette er bl.a. gjort på Hardangervidda. I tilfelle bør det lages en forskrift som gjelder for hele Snøhetta villreinområde.)

En annen måte å unngå at området mellom Jore og Drugshøe blir en "flaskehals" for villreinen, er å flytte grensa for det indre felles jaktområdet sørover til Langvassbekken.

Flere jegerne vil da sette opp teltene sine ved nordenden av Lesjøen, og bruke det som utgangspunkt for jakting innover mot Telet. Jegerne vil da bli spredt litt bedre, men på den andre siden er det da mulig at villreinen på lang sikt også kan komme til å unngå denne delen av området.

For å redusere antall jegere som jakter på Lesjøtelet, er det mulig at fjellstyret også kan inngå en avtale med Sunndal Reinsutvalg om å la et bestemt antall jegere med jaktkort fra Sunndal, jakte i hele Lesja fjellstyre sin del av Snøhetta Øst i ukedagene (mandag til fredag), mot at det betales et vederlag pr. kort til fjellstyret. Denne ordningen hadde Reinsutvalget i Sunndal og Lesja fjellstyre før det indre felles jaktområdet ble opprettet, og ga fjellstyret ca. 10.000 kr. i ekstra inntekt pr. år den gangen.

Et annet alternativ er at antall fellesjakt dager i hele Snøhetta Øst (og Vest) utvides. Men dette er et spørsmål som må tas opp gjennom Villreinutvalget. Hvis antall fellesjakt dager skal utvides, er det kanskje en fordel at disse fellesjakt dagene erstatter noen av de mange fellesjaktavtalene som finnes.

I Snøhetta Øst og Vest er det nå forholdsvis mange fellesjaktavtaler, og det er ikke lett å ha oversikt over alle disse for både Villreinutvalget og de som går oppsyn. Det er derfor en fordel hvis Villreinutvalget kan lage en oversikt over alle fellesjaktavtalene, som grunnlag for en diskusjon om å eventuelt utvide antall fellesjakt dager.

Men uansett hva som skjer framover, bør jegerne som jakter på Lesjøtelet oppfordres om å sette opp teltene mellom stien og Jore, og ikke mellom stien og foten på Drugshøe. Så saksbehandler foreslår at Sunndal Reinsutvalg og Lesja fjellstyre sender ut informasjon om det sammen med kortene fra og med i år.

Saken legges fram til orientering, diskusjon og evt. vedtak.

SAKSOPPLYSNINGER LAGT FRAM PÅ MØTET

Fjellstyret mottok 23.03.09 et brev fra Roar Nilstad, Lesja, vedr. det indre felles jaktområdet på Lesjøtelet. Brevet ble lest opp på møtet, og i brevet står det bl.a.:

Vi har noen synspunkt på virkningen av felles indre jaktområde i Snøhetta Øst. Da dette ble opprettet var formålet bl.a. å få økt fellingsprosenten.

En stor del av trafikken inn i området går fra Lesja sin side, fra Skamsdalen. Dette medfører stor trafikk gjennom terrenget inn mot fellesområdet, noe som må være uheldig både for rein og jegere i de fremre områder.

En stor del av utenbygds jegere som har fellingstillatelser i det indre felles jaktområde slår leir langs grensa over Telet. Dette medfører en barriere for reinen og hindrer / forstyrrer både den naturlige trekkveien og mulighet til å utnytte godt beite på et stort område.

Som nevnt var vel noe av formålet med dette indre felles området økt fellingsprosent, men iflg. statistikk har dette ikkje skjedd. Fellingsprosenten har ikke økt!

En annen virkning med den ordninga som er i dag, er at en del innenbygds jegere føler seg utilpass pga. stor forskjell på oppførsel og måte å jakte på. Dette kan være en av grunnene til at få innenbygds jegere i de senere år har jaktet innover Telet. Her er det i perioder stort sett utenbygds jegere med radiosamband på hver haug.

Vi foreslår derfor at dagens avtale om felles indre jaktområde opphører. Felles jaktdager, for hele Lesja sitt område, foreslås blir tirsdager og onsdager i 2. og 3. jaktuke.

Vi tror foreslåtte endring vil være positiv både for å øke fellingsprosenten og for å få mere ro både for rein og jegere.

VEDTAK

Lesja fjellstyre foreslår at jegerne som jakter på Lesjøtelet oppfordres om å sette opp teltene mellom stien og Jore, og ikke mellom stien og foten på Drugshøe, og at Sunndal Reinsutvalg og Lesja fjellstyre sender ut informasjon om det sammen med kortene fra og med i år.

Jakta på Lesjøtelet tas opp til ny vurdering senere når det blir behov for det.

Vedtaket er enstemmig.

Vedtaket er enstemmig.

LESJA, 24.03.09

Lars Børve
Fjellopsyn

Kopi til: Snøhetta Villreinutvalg, Postboks 57, 6601 Sunndalsøra
Sunndal Reinsutvalg, v/ Hallvard G. Hagen, 6613 Gjøra
Roar Nilstad, 2665 Lesja

MØTEBOK FOR LESJA FJELLSTYRE

MØTEDATO: 23.03.09 MØTESTED: Fjellstyrekontoret MEDLEMMER/VARAMEDLEMMER TILSTEDE: Elin Randi Johnson
Aasmund Kolstad
Marit Rolstad (nestleder)
Per Inge Skotte (leder)
Sigrid Trøite Thøring

SAK: 31/2009 ARK.NR.: 364 SAKSBEHANDLER: Lars Børve

UTVISNING AV TOMT TIL MARIBU – FORSLAG TIL FESTE KONTRAKT

DOKUMENTER I SAK 14/09 PÅ MØTE I FJELLSTYRET 09.02.09

11.12.08: Møtebok for Lesja fjellstyre, sak 64/08: Maribu i Hjerkinns skytefelt.
19.01.09: Brev fra Statskog til Lesja fjellstyre vedr. utvisning av tomt for Maribu.

SAKSOPPLYSNINGER I SAK 14/09 PÅ MØTE I FJELLSTYRET 09.02.09

Lesja fjellstyre behandlet på nytt spørsmålet om hva som bør skje med Maribu på møte 11.12.08, som sak 64/08, og fattet følgende vedtak:

Lesja fjellstyre søker om feste på dagens Maribu der bua står nå. Jora Beitelag og Dovre fjellstyre skal ha bruksavtale.

Vedtaket er enstemmig.

Det vises til møtebok for Lesja fjellstyre, sak 64/08: Maribu i Hjerkinns skytefelt.

Statskog skriver i brev av 19.01.09 til Lesja fjellstyre bl.a.:

Statskog finner etter nærmere vurdering å kunne utvise festetomt for eksisterende Maribu til Lesja fjellstyre med hjemmel i fjellovens § 35 på bestemte vilkår. Vilkårene er satt ut fra buas beliggenhet i ”Gråsona”, områdets betydning som beite for husdyr og hensynet til villrein, og går fram av utvisningsforretningen.

Dersom utvisningsforretningen aksepteres ber vi om at 4 eksemplarer underskrives og returneres oss for vår underskrift. Når utvisningsforretningen er underskrevet av begge parter vil vi søke Lesja kommune om fradeling / kartforretning. Utgifter i forbindelse med denne dekkes av Lesja fjellstyre.

Vi forutsetter at Lesja fjellstyre selv tar kontakt med forsvaret for å avklare nærmere om overtakelse av bua når fradeling er godkjent av kommunen.

I erklæringen om utvisning av tomt for fjellstyrebu /tilsynsbu, som var lagt ved brevet av 19.01.09 fra Statskog, er det foreslått følgende vilkår:

Utvisningen er betinget av at tomten benyttes etter fjellovens forutsetninger og at vilkårene etter lovgivningen for øvrig foreligger. Grunnet tomtas beliggenhet innenfor ”Gråsona”, bruken av området som beiteareal for husdyr, samt hensynet til villreinen, settes følgende vilkår for utvisningen:

1. Dovre fjellstyre og Jora sankelag skal ha en betinget bruksrett til bua på tomten for bruk til oppsynsvirksomhet og for tilsyn av beitedyr. Bruksretten gjelder så lenge det er opprettet egen avtale om bruk av bua mellom partene, heri vederlag for drift og vedlikehold. Videre så lenge grensene for statsallmenningene ikke er fastlagt, og det drives organisert beite i området.
2. Bua skal av hensynet til villrein holdes låst, Jora Beitelag og Dovre fjellstyre skal ha egen nøkkel, mens all annen utlån av nøkler og bruk administreres av Lesja fjellstyre.
3. Dersom grensene for statsallmenningene blir fastlagt og tomten blir liggende i allmenning som ikke administreres av Lesja fjellstyre, skal tomten m/ bu overføres til ”rett” fjellstyre etter takst, og med samme betinget bruksrett for Jora sankelag som nevnt i pkt. 1.

4. Tomta kan ikke selges eller omsettes på annen måte.

Spørsmålet om Jora Beitelag og Dovre fjellstyre skal ha en betinget bruksrett eller bruksavtale, ble diskutert på møte i Lesja fjellstyre 28.01.09. Bruksavtale reguleres gjennom en vanlig avtale. Bruksrett reguleres gjennom både avtale og råderettsloven (servituttolven). En bruksavtale er mer fleksibel enn en bruksrett. En bruksrett som i framtida ”går ut av bruk”, kan også føre til usikkerhet eller uenighet om hvilken rettighet som egentlig gjelder. Det er det mange eksempler på i Norge.

På møtet 28.01.09 kom Lesja fjellstyre fram til at Jora Beitelag bør ha en betinget bruksrett på de vilkår som er foreslått i utvisningserklæringen, siden beitelagets behov for å bruke bua har direkte sammenheng med bruken av beiteretten i dette området.

På møtet 28.01.09 kom Lesja fjellstyre også fram til at Dovre fjellstyre sitt behov for å bruke Maribu først og fremst har sammenheng med oppsynsvirksomhet i området. Siden Dovre fjellstyre har buer både ved Svånålegeret og Einøvlingvatnet, oppfattes ikke Dovre fjellstyre sitt behov for å bruke Maribu for å være spesielt stort. Lesja fjellstyre kom derfor fram til at det er mest nærliggende å inngå bruksavtale med Dovre fjellstyre om bruk av bua.

I villreinjakta er Svånålegeret et bedre utgangspunkt for å gå jaktoppsyn enn Maribu, fordi det vanligvis foregår jakt i flere områder rundt Svånålegeret, mens på Maribu foregår det vanligvis jakt bare i Maribu-området og sør-østover. Svånålegeret er også et godt utgangspunkt for å gå oppsyn i Maribu-området.

På møtet 28.01.09 kom derfor Lesja fjellstyre fram til at fjellstyret også ønsker å ha en bruksavtale med Dovre fjellstyre om bruk av Svånålegeret i forbindelse med oppsynsvirksomhet i området.

Det bør derfor inngås to bruksavtaler mellom Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre om bruk av henholdsvis Maribu og Svånålegeret. Et alternativ er at det inngås en gjensidig bruksavtale mellom Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre om bruk av disse buene.

På møte mellom Forsvarsbygg, Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre på Dombås 04.02.09, opplyste Odd-Erik Martinsen i Forsvarsbygg, at Forsvaret har behov for tilgang til Maribu ut 2012, men før Forsvarsbygg kan overdra Maribu til Lesja fjellstyre må spørsmålet om bua kan bestå, avklares med andre berørte myndigheter, bl.a. Fylkesmannen i Oppland. Forsvarsbygg ba på møtet om at det må sørges for at berørte myndigheter blir hørt på forhånd.

På møtet 04.02.09 ble det opplyst om at det er nærliggende at Lesja kommune som plan- og bygningsmyndighet og delingsmyndighet, sender saken på høring til Snøhetta Villreinutvalg, Snøhetta og Knutshø villreinnemnd, Fylkesmannen i Oppland, Dovrefjellrådet eller annen framtidig vernemyndighet for området.

Når spørsmålet om Maribu kan bestå, er avklart med andre berørte myndigheter, opplyste Odd-Erik Martinsen på møtet 04.02.09, at Forsvarsbygg kan overdra Maribu til Lesja fjellstyre, men at Forsvarsbygg da i tilfelle vil ha bruksavtale med Lesja fjellstyre om tilgang til og bruk av Maribu ut 2012.

Spørsmålene om betinget bruksrett til Jora Beitelag, bruksavtale med Dovre fjellstyre og bruksavtale med Forsvarsbygg om bruk av Maribu, samt Lesja fjellstyre sitt behov for bruksavtale med Dovre fjellstyre om bruk av Svånålegeret, ble på nytt diskutert på møte i Lesja fjellstyre 09.02.09.

På dette møtet var det enighet om at det bør inngås avtale om betinget bruksrett med Jora Beitelag, bruksavtale med Dovre fjellstyre og bruksavtale med Forsvarsbygg om bruk av Maribu, og at det bør inngås bruksavtale med Dovre fjellstyre om bruk av Svånålegeret.

Det var også enighet om at det skrives en sak på dette, og at vedtaket blir det som fjellstyret ble enige om på møtet.

På møtet i Lesja fjellstyre 09.02.09 ble det også opplyst om at spørsmålet om Maribu kan bestå, må sendes på høring til andre berørte myndigheter, før Forsvarsbygg kan overdra Maribu til Lesja fjellstyre, slik Forsvarsbygg opplyste om på møtet 04.02.09.

SAKSBEHANDLINGSREGLER

I fjelloven § 35 går det fram at fjellstyret kan føre opp nødvendige jakt- og fiskehytter og naust i statsallmenning, etter at tomt er utvist av skogforvalteren (d.v.s. Statskog). Vilkårene etter lovgivningen ellers må foreligge.

I forskrift om seter og tilleggsjord m.m. i statsallmenning (seterforskrifta) går det i § 23 fram at når det er nødvendig for utøving av annen beitebruk enn setring, kan brukeren få føre opp hus etter tillatelse fra Statskog, og på de vilkår som Statskog setter. I denne saken er brukeren Jora Beitelag.

SAKSBEHANDLERS VURDERINGER I SAK 14/09 PÅ MØTE I FJELLSTYRET 09.02.09

Det går fram av fjellovens § 35 at vilkårene etter lovgivningen ellers må foreligge, før Statskog kan utvise tomt til nødvendige jakt- og fiskehytter til fjellstyret.

Det er derfor nærliggende at Lesja kommune sender Maribu-saken på høring til andre berørte myndigheter, før festet opprettes av Lesja kommune og utvises av Statskog.

VEDTAK I SAK 14/09 PÅ MØTE I FJELLSTYRET 09.02.09

Jora Beitelag bør ha en betinget bruksrett til Maribu på de vilkår som er foreslått i utvisnings-erklæringen, siden beitelagets behov for å bruke bua har direkte sammenheng med bruken av beiteretten i dette området.

Dovre fjellstyre sitt behov for å bruke Maribu har først og fremst har sammenheng med oppsynsvirksomhet i området. Siden Dovre fjellstyre har buer både ved Svånålegeret og Einøvlingsvatnet, oppfattes ikke Dovre fjellstyre sitt behov for å bruke Maribu for å være spesielt stort. Lesja fjellstyre har derfor kommet fram til at det er mest nærliggende å inngå bruksavtale med Dovre fjellstyre om bruk av Maribu.

Lesja fjellstyre ønsker også å ha en bruksavtale med Dovre fjellstyre om bruk av Svånålegeret i forbindelse med oppsynsvirksomhet i området.

Lesja fjellstyre kan inngå bruksavtale med Forsvarsbygg om tilgang til og bruk av Maribu ut 2012.

NYE DOKUMENTER

02.03.09: Kopi av e-post fra Statskog til Dovre fjellstyre vedr. utvisning av tomt til Maribu – forslag til festekontrakt – uttalelse fra Lesja fjellstyre.

04.03.09: Kopi av e-post fra Dovre fjellstyre til Statskog vedr. utvisning av tomt til Maribu – forslag til festekontrakt – uttalelse fra Lesja fjellstyre.

06.03.09: e-post fra Statskog til Lesja fjellstyre vedr. utvisning av tomt til Maribu.

10.03.09: e-post fra Lesja fjellstyre til Statskog vedr. utvisning av tomt til Maribu.

11.03.09: e-post fra Statskog til Lesja fjellstyre vedr. utvisning av tomt til Maribu.

11.03.09: e-post fra Lesja fjellstyre til Statskog vedr. utvisning av tomt til Maribu.

12.03.09: e-post fra Statskog til Lesja fjellstyre vedr. utvisning av tomt til Maribu.

NYE SAKSOPPLYSNINGER

I e-post 02.03.09 fra Statskog til Dovre fjellstyre, spør Statskog om Dovre fjellstyre er tilfreds med en bruksavtale på Maribu?

I e-post 04.03.09 fra Dovre fjellstyre til Statskog, skriver Dovre fjellstyre:

Saken om bruksrett eller bruksavtale til Maribu er diskutert med lederen i Dovre fjellstyre. Vi har kommet fram til at vi kun aksepterer ordlyden i erklæring om utvisning av tomt fra Statskog (vedlagt brev fra Statskog av 19.01.09 til Lesja fjellstyre). De argumenter som Lesja fjellstyre legger fram i saken for at Dovre fjellstyre kun skal gies en bruksavtale til Maribu, er lite relevant for saken og kommenteres ikke nærmere.

Når det gjelder bruksavtale til Svånålegeret er vel dette ikke et større problem enn at Lesja fjellstyre får egen nøkkel til Svånålegeret til bruk for egne ansatte i sitt arbeid i området. Vil også foreslå at det også inngås samme gjensidige avtale for alle hyttene i Gråsona (Einøvlingshytta og Skredalegeret).

Vi trenger vel ikke å legge mer arbeid i denne saken enn at vi bytter nøkler!

Situasjonen er dermed at Dovre fjellstyre ønsker betinget bruksrett til Maribu, men når det gjelder Svånålegeret, Einøvlingshytta og Skredalegeret, foreslår Dovre fjellstyre at Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre bare bytter nøkler.

I e-post 06.03.09 fra Statskog til Lesja fjellstyre, skriver Statskog:

Med bakgrunn i uttale fra Lesja fjellstyre i sak 14/09 og e-post fra Dovre fjellstyre av 04.03.09 vil Statskog opplyse og presisere følgende:

Statskog opprettholder tilbudet om utvisning av tomt for Maribu på de vilkår som framgår av tidligere utsendt utvisningsforretning. Dersom Lesja fjellstyre etter dette vil ha utvist tomt for Maribu, og før vi ev. gjør mer med saken, må utvisnings-forretningen underskrives og returneres oss. Statskog som grunneier vil deretter søke Lesja kommune om fradeling. Hvordan kommunen velger å behandle en slik søknad og hvem de vil involvere må kommunen selv vurdere.

I e-post 10.03.09 fra Lesja fjellstyre til Statskog, skriver saksbehandleren i fjellstyret:

Delingsloven og plan- og bygningsloven har bestemmelser som gjelder for oppretting av festeforhold:

I delingsloven § 2-1 om kartforretning, går det i 2. ledd fram at:

Kartforretning skal utføres før del av grunneiendom festes bort for mer enn 10 år.

Slik kartforretning kan ikke utføres før kommunen har gitt tillatelse, jfr. plan- og bygningsloven § 93 første ledd bokstav h.

I plan- og bygningsloven § 93 om tiltak som krever søknad og tillatelse, går det fram at:

Følgende tiltak, på eller i grunnen, i vassdrag eller i sjøområde, må ikke utføres uten at søknad, og eventuelt søknad om dispensasjon, på forhånd er sendt kommunen, og den deretter har gitt tillatelse: h) Deling av eiendom eller opprettelse av enhet som kan festes bort i mer enn 10 år.

I plan- og bygningsloven § 95 om behandlingen av søknaden i kommunen, går det i pkt. 3 bl.a. fram at: *Når tiltak etter denne loven eller andre lover krever tillatelse eller samtykke frafredningsmyndighet, eller planer for tiltaket skal legges fram for myndighet som nevnt, skal kommunen forelegge saken for vedkommende myndighet, hvis avgjerd eller uttalelse ikke er innhentet på forhånd.*

I plan- og bygningsloven § 95, pkt. 5, går det bl.a. også fram at:

Ved bortfeste av enhet for mer enn 10 år, kan kommunen sette som vilkår for tillatelsen at festerenheten blir fradelte eiendommen ved delingsforretning etter bestemmelsene i delingsloven.

Disse bestemmelsene i delingsloven og plan- og bygningsloven inneholder dermed retningslinjene for den videre saksgangen i denne saken:

1. Statskog må sende søknad til Lesja kommune om oppretting av feste på Maribu.
2. Kommunen skal sende søknaden til "fredningsmyndigheten", d.v.s. Fylkesmannen i Oppland, for samtykke / tillatelse.
3. I denne saken bør kommunen også sende søknaden fra Statskog på høring til Forsvarsbygg, Snøhetta og Knutshø villreinnemnd, Dovrefjellrådet eller annen framtidig vernemyndighet.
4. Saken skal deretter behandles i kommunen, som kan gi tillatelse hvis "fredningsmyndigheten" har samtykket.
5. Når eller hvis kommunen har gitt tillatelse til oppretting av feste, kan kartforretning utføres.
6. Når kartforretningen er utført og festet er offentlig godkjent, kan Statskog lage forslag til festeavtale, som avklares med partene. Festeavtalen bør også avklares formelt med Forsvarsbygg, siden det er Forsvarsbygg som eier Maribu i dag.
7. Til slutt kan partene skrive under på festeavtalen.

Statskog bør derfor sende søknad til Lesja kommune om oppretting av feste på Maribu, og avvente behandlingen av søknaden og kartforretningen i kommunen, før festeavtale avklares og inngås med partene.

I e-post 11.03.09 fra Statskog til Lesja fjellstyre, skriver Statskog:

Statskog er klar over bestemmelsene i forhold til delingslov og plan og bygningslov, men før vi kan søke Lesja kommune må vi ha avklart at en ev. framtidig fester aksepterer våre betingelser som grunneier, disse går fram i den tilsendte utvisningsforretningen.

Så langt har vi oppfattet det slik at Lesja fjellstyre ikke aksepterer at Dovre fjellstyre skal ha en betinget bruksrett, og det er derfor vi ikke vil foreta oss noe mer før en aksept på dette og resten av våre betingelser foreligger.

Bakgrunnen for at Statskog er ”stri” på punktet om betinget bruksrett til Jora sankelag og Dovre fjellstyre, er at vi vil sikre oss at det ikke på senere tidspunkt kommer krav fra disse om utvisning av egne tomter til oppsyns-/ tilsynsbuer i samme område som er begrunnet i at de ikke får bruke Maribu. Dette mener vi også vil være av vesentlig betydning å ha avklart før kommunen / evt. andre myndigheter skal vurdere en mulig søknad om deling fra oss.

I e-post 11.03.09 fra Lesja fjellstyre til Statskog, skriver saksbehandleren i fjellstyret:

09.02.09 fattet Lesja fjellstyre vedtak (i sak 14/09) om at Jora Beitelag kan få en betinget bruksrett til Maribu som tilsynsbu på de vilkår som er foreslått i utvisningserklæringen, og at Dovre fjellstyre kan få en bruksavtale om bruk av Maribu i forbindelse med oppsynsvirksomhet i området.

Dette vedtaket må være god nok sikkerhet for at Jora Beitelag får betinget bruksrett, og Dovre fjellstyre får bruksavtale til Maribu, og at behovet for oppsyns- og tilsynsbuer i Maribu-området blir godt nok dekt opp for både Dovre fjellstyre, Lesja fjellstyre og Jora Beitelag.

Siden det går fram av fjellovens § 35 at vilkårene etter lovgivningen ellers må foreligge før Statskog kan utvise tomt til nødvendige jakt- og fiskehytter for fjellstyret, kan Statskog ikke inngå festeavtale på et feste som ennå ikke er offentlig godkjent.

Det er derfor en stor fordel om Statskog følger vanlig saksgang for denne type saker, slik Statskog også har gjort i tidligere festesaker.

I e-post 12.03.09 fra Statskog til Lesja fjellstyre skriver Statskog:

Tror ikke en kommer lengre på denne måten, vi avventer videre behandling av saken til det evt. foreligger aksept på vilkåra Statskog som grunneier har satt.

SAKSBEHANDLINGSREGLER

I fjelloven § 35 går det fram at fjellstyret kan sette opp nødvendige jakt- og fiskehytter og naust i statsallmenning, når vilkårene etter lovgivningen ellers foreligger, og etter at tomt er utvist av skogforvalteren (d.v.s. Statskog).

I forskrift om seter og tilleggsjord m.m. i statsallmenning (seterforskrifta) går det i § 23 fram at når det er nødvendig for utøving av annen beitebruk enn setring, kan brukeren få føre opp hus etter tillatelse fra Statskog, og på de vilkår som Statskog setter. I denne saken er brukeren Jora Beitelag.

Mange andre lover enn fjelloven setter rammer for både Statskogs og fjellstyrets forvaltning av statsallmenningene.

I denne saken har delingsloven og plan- og bygningsloven bestemmelser som gjelder for oppretting av festeforhold, og disse bestemmelsene inneholder også retningslinjene for den videre saksgangen i denne saken. Den videre saksgangen er beskrevet i saksopplysningene over.

I verneområder vil det også være bestemmelser om bygging av jakt- og fiskebuer og tilsynsbuer i vernebestemmelsene, og en tillatelse vil som regel være avhengig av en dispensasjon fra vernereglene.

I dette tilfellet vedtok Stortinget i 1999 at Hjerkinns skytefelt skal legges ned som ledd i en omfattende plan for utvidet vern av Dovrefjell og Sunndalsfjella nasjonalpark, som forlengelse av Dovrefjell nasjonalpark og landskapsvernområder vestover fra Rondane nasjonalpark.

Siden hele eller deler av skytefeltet skal vernes etter at skytefeltet er lagt ned, har staten interesser i hvordan skytefeltet ser ut etter at ryddearbeidene er ferdig. Derfor må kommunen bl.a. sende denne saken til Fylkesmannen i Oppland for innhenting av eventuell tillatelse.

SAKSBEHANDLERS VURDERINGER

I e-post av 11.03.09 fra Statskog til Lesja fjellstyre går det fram at Statskog vil sikre seg at det ikke på senere tidspunkt kommer krav fra Dovre fjellstyre og Jora Beitelag om utvisning av egne tomter til oppsyns-/tilsynsbuer i samme området, som er begrunnet i at de ikke får bruke Maribu. Statskog mener det er av vesentlig betydning å ha avklart dette før kommunen / evt. andre myndigheter skal vurdere en mulig søknad om deling fra Statskog.

09.02.09 fattet Lesja fjellstyre vedtak (i sak 14/09) om at Jora Beitelag kan få en betinget bruksrett til Maribu som tilsynsbu på de vilkår som er foreslått i utvisningserklæringen, og at Dovre fjellstyre kan få en bruksavtale om bruk av Maribu i forbindelse med oppsyns-virksomhet i området.

Dette vedtaket mener saksbehandler må være god nok sikkerhet for at Jora Beitelag får betinget bruksrett, og Dovre fjellstyre får bruksavtale til Maribu, og at behovet for oppsyns- og tilsynsbuer i Maribu-området på denne måten blir godt nok dekt opp for både Dovre fjellstyre, Lesja fjellstyre og Jora Beitelag.

Men Statskog ønsker enda bedre sikkerhet, og ber om at Lesja fjellstyre aksepterer betingelsen i utvisningsforretningen om at også Dovre fjellstyre skal ha betinget bruksrett, før Statskog sender søknad om oppretting av feste til Lesja kommune.

I denne saken har Statskog myndighet til å utvise feste til tomt når vilkårene etter lovgivningen ellers foreligger, men det er et helt sentralt spørsmål om Statskog i det hele tatt har myndighet til å stifte en betinget bruksrett for Dovre fjellstyre i et feste som skal utvises til Lesja fjellstyre. Hvilke rettigheter som skal knyttes til festet når det er opprettet, er i prinsippet en sak som Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre må bli enige om.

I statsallmenninger er det en svært nær sammenheng mellom reelle behov og de rettigheter som stiftes for lang tid. Dovre fjellstyre har hytte ved Svånålegeret og ved Einøvlingsvatnet som ligger hhv. 6 og 4 km fra Maribu. Dovre fjellstyres behov for å bruke Maribu i forbindelse med oppsynsvirksomhet i området, oppfattes ikke å være stort nok til at det er grunnlag for å stifte en betinget bruksrett om bruk av Maribu. Men en bruksavtale er det grunnlag for å inngå.

Saksbehandler mener derfor at vedtaket som Lesja fjellstyre fattet 09.02.09 i sak 14/09, gir et godt nok grunnlag for Statskog til å sende søknad til Lesja kommune om oppretting av feste på Maribu.

Hvis Statskog ønsker et bedre grunnlag, kan Statskog skrive en intensjonsavtale som inngås mellom Dovre fjellstyre, Jora Beitelag og Lesja fjellstyre, om inngåelse av betinget bruksrett for Jora Beitelag, og bruksavtale for Dovre fjellstyre om bruk av Maribu, når oppretting av festet er offentlig godkjent. Et alternativ er at Statskog skriver ut en erklæring om dette som Lesja fjellstyre undertegner.

Selve utvisningserklæringen kan ikke skrives under på dette tidspunktet fordi, Statskog har ikke myndighet til å utvise et feste som ennå ikke er offentlig godkjent.

Det tjener ikke saken at Statskog nå bruker mye tid på spørsmålet om en eventuell bruksrett for Dovre fjellstyre. Det er unødvendig å bruke mye tid på dette spørsmålet nå. Det som er viktig nå er å få avklart spørsmålet om det er mulig å få opprette et feste på tomta til Maribu.

Statskog bør derfor med det første sende søknad til Lesja kommune om oppretting av feste på tomta til Maribu. Deretter må Statskog avvente behandlingen av søknaden og kartforretningen i kommunen, før festeavtale kan avklares og inngås.

Saken legges nok en gang fram for Lesja fjellstyre til orientering, diskusjon og eventuelt nytt vedtak

VEDTAK

Lesja fjellstyre kan godta at Dovre fjellstyre gis betinget bruksrett til Maribu for bruk til oppsynsvirksomhet, og at bruksretten gjelder så lenge det er opprettet egen avtale om bua mellom Dovre fjellstyre og Lesja fjellstyre, og så lenge grensene for statsallmenningene ikke er fastlagt, slik det går fram av pkt. 1 i forslaget til utvisningserklæring.

Lesja fjellstyre forutsetter samtidig at pkt. 3 i forslaget til utvisningserklæring endres slik:
Dersom grensene for statsallmenningene blir fastlagt og tomte blir liggende i allmenning som ikke administreres av Lesja fjellstyre, skal tomte m/ bu overføres til ”rett” fjellstyre etter takst, og med samme betinget bruksrett for Lesja fjellstyre og Jora sankelag som nevnt i pkt. 1.

Lesja fjellstyre går nå ut fra at Statskog med det første sender søknad til Lesja kommune om oppretting av feste på tomte til Maribu, og deretter avventer behandlingen av søknaden og kartforretningen i kommunen, før festeavtale kan inngås med fjellstyret.

Vedtaket er enstemmig.

LESJA, 24.03.09

Lars Børve
Fjellopsyn

Kopi til: Statskog SF, Serviceboks 1016, 7809 Namsos
Dovre fjellstyre, 2660 Dombås
Dovre kommune, 2660 Dovre
Lesja kommune, 2665 Lesja
Jora Beitelag, v/ Birger Brkken, 2665 Lesja
Forsvarsbygg Utvikling Øst, Prosjektkontor Hjerkin PRO, Postboks 405 Sentrum, 0103 Oslo

MØTEBOK FOR LESJA FJELLSTYRE

MØTEDATO: 23.03.09	MØTESTED: Fjellstyrekontoret	MEDLEMMER/VARAMEDLEMMER TILSTEDE: Elin Randi Johnson Aasmund Kolstad Marit Rolstad (nestleder) Per Inge Skotte (leder) Sigrid Trøite Thøring
SAK: 32/2009	ARK.NR.: 335.2	SAKSBEHANDLER: Lars Børve

SØKNAD OM Å OVERFØRE SETER TIL HYTTEFESTE PÅ TANDSETRA, FNR. 93, I DALSIDA STATSALLMENNING

DOKUMENTER

23.02.09: Kopi av søknad fra Hans Brendjord til Statskog.
02.03.09: Brev fra Statskog til Lesja fjellstyre – innhenting av uttalelse.

SAKSOPPLYSNINGER

Hans Brendjord, Olav Trygvasons gate 83, 2319 Hamar, eier gården Aurtande, gnr. 104, bnr. 8, i Lesja, som har seter på Tandsetra i Dalsida statsallmenning. Han har brukt Aurtande som feriested siden han overtok bruket i 1974.

Siden den gang har dyrket jord (18 da) vært bortleid til hamning. De siste årene på langtids-kontrakt til hans brorsønn, Bjørn Atle Brendjord, eier av gården Runningen som har seter på Sjong.

Aurtandesetra på Tandsetra betår av et sel på 31,5 m², og fjøs/løe som har rast sammen. Hans Brendjord opplyser i brev av 23.02.09, at ingen i dag kan si når setra sist var i bruk som seter, men at en trolig må tilbake til 1930-årene.

I løpet av 2009 ønsker Hans Brendjord å overføre Aurtande til sin yngste datter, og ønsker å få overført setra til hyttefeste som skal stå i hans navn.

Hans Brendjord søker derfor i brevet av 23.02.09 til Statskog om å få overføre Aurtandesetra på Tandsetra til hyttefeste.

Statskog ber i brev av 02.03.09 Lesja fjellstyre vurdere statusen på setra, og ut fra dette gi uttalelse til Statskog, evt. fatte vedtak med grunnlag i bestemmelsene i fjelloven og forskrift om seter og tilleggsjord i statsallmenning mm. (seterforskrifta).

SAKSBEHANDLINGSREGLER

I forhold til bestemmelsene i fjelloven og seterforskrifta, ser det ut som denne saken har to utgangspunkt:
- Setra har ikke vært brukt som seter på over 20 år.
- Gården kan eller kan ikke regnes som jordbruksmessig enhet, eller som jorbruk.

Til disse to utgangspunktene hører det litt forskjellige bestemmelser i fjelloven og seterforskrifta.

Setra har ikke vært brukt som seter på over 20 år

Reglene for opphør av seter og hva som bør skje med seterhusene, går fram av fjelloven og seterforskrifta:

Rett til seter med kve og evt. kulturbeite, faller bort (faller i det fri) ”ved oppgjeving uten atterhald”, eller når setra i et sammenhengende tidsrom på 20 år ikke har vært i bruk som seter. Dette går fram av fjelloven § 22.

Seter som har falt i det fri etter § 22 i fjelloven, kan fjellstyret vise ut til andre gardsbruk i drift som trenger seter. Fjellstyret skal i tilfelle gjøre vedtak om at den tidligere seterbrukeren skal fjerne husene hvis han ikke innen en

viss tid fører de over på den nye brukeren. Før fjellstyret gjør vedtak om fjerning av hus, skal saken legges fram for regional kulturminne-forvaltning til uttalelse. Dette går fram av § 15 i seterforskrifta.

Blir seter som har falt i det fri ikke vist ut til et annet gardsbruk, kan Statskog gi seterbrukeren tillatelse til å ha husene stående uten vederlag til bruk for seg og huslyden, dersom fjellstyret samtykker. Denne retten skal høre under garden, og kan ikke skilles fra garden ved overdraging av husene. Dette går fram av seterforskrifta § 16.

Får seterbrukeren ha husene stående, skriver Statskog ut et eget dokument som blir tinglyst på allmenningens blad i grunnboka. Eieren av gården skriver under på et særskilt dokument som blir tinglyst på bruket sitt blad i grunnboka om at:

- a) retten til å ha husene stående uten vederlag ikke kan overdras eller pantsettes uten sammen med gården,
- b) kontrakt om bortleie eller lignende bruksrett ikke kan stiftes om ikke retten er stiftet for ei tid mindre enn 10 år uten rett for brukeren til å kreve forlengelse eller fornying av kontrakten,
- c) dokumentet kan bare slettes med samtykke fra Statskog.

Dette går fram av seterforskrifta § 17.

Statskog tar etter samråd med fjellstyret, avgjørelse med hensyn til tillatelse til nybygging / ombygging o.l. Før Statskog tar avgjørelse skal saken legges fram for regional kulturminneforvaltning til uttalelse. Dette går fram av seterforskrifta § 18.

Bruket kan eller kan ikke regnes som jordbruksmessig enhet

Når seterretten faller bort fordi drifta på gården er lagt ned og jorda er tatt i bruk til formål utenom jordbruksnæringen, eller fordi en ikke kan regne gården som en jordbruksmessig enhet eller jordbruk, skal fjellstyret gjøre vedtak om:

- a) setra skal vises ut til gardsbruk i drift somtrenger seter,
- b) å vise den tidlige seterbrukeren til å søke Statskog om feste av tomt for seterhusa til fritidsformål, eller
- c) at seterbrukeren fjerner husa hvis ikke overføring eller oppretting av festekontrakt er aktuelt

Blir setra vist ut til et annet bruk, skal fjellstyret gjøre vedtak om at den forrige seterbrukeren skal fjerne husa hvis han ikke innen en viss tid overdrar husa til den nye seterbrukeren. Før fjellstyret gjør vedtak om fjerning av hus, skal saken legges fram for regional kulturminne-forvaltning til uttalelse. Dette går fram av § 19 i seterforskrifta.

Ved oppretting av kontrakt om feste av seterhus til fritidsformål, kan det tas inn særlige restriksjoner, med hensyn til restaurering, utviding og endring av seterhusa når dette er nødvendig på grunn av kvaliteten på husa, plassen der de ligger, og forholdet til eventuell annen seter med hus og seterdrift. I slike tilfeller skal saken legges fram for regional kulturminnemyndighet til uttalelse.

Selv om feste gjelder flere hus, skal en bruke punktbeste (kontrakt om feste bare av grunnen huset eller husene dekker). Husene må være av en slik standard at de kan tjene formålet, og nødvendige påkostninger må stå i et rimelig forhold til verdien på husene. Dette går fram av seterforskrifta § 20.

Dersom seterbrukeren overdrar seterhus til fritidsformål, må han overdra alle husene uten å holde noe tilbake. Ellers gjelder reglene i tomtfesteloven ved overføring av festerett til seterhus. Dette går fram av seterforskrifta § 21.

SAKSBEHANDLERS VURDERINGER

Hans Brendjord står som eier av gården Aurtande, gnr. 104, bnr. 8, oppført i manntallet over de bruks- og stemmeberettigede i Dalsida statsallmenning. Det betyr at gården Aurtande har allmenningsrett i Dalsida statsallmenning.

Saksbehandler har henvendt seg til jordbrukssjef Jørn Botheim i Lesja kommune, og fått opplyst at gården Aurtande fortsatt regnes som jordbruksmessig enhet, og at gården er stor nok til å ha de rettigheter den har.

Dermed ser det ut til at saken eventuelt må behandles etter reglene for seter som ikke har vært i bruk på over 20 år.

Det betyr at fjellstyret kan vise ut setra til andre gardsbruk i drift som trenger seter. Blir setra ikke vist ut til et annet gardsbruk, kan Statskog gi seterbrukeren tillatelse til å ha husene stående uten vederlag til bruk for seg og huslyden, dersom fjellstyret samtykker. Denne retten skal høre under garden, og kan ikke skilles fra garden ved overdraging av husene.

Gjeldende regler gir derfor ikke rom for å overføre setra til eget hyttefeste nå, og skille dette festet fra gården Aurtande.

Gjeldende regler gir rom for at setra kan leies bort for inntil 10 år. Når Hans Brendjord har overført Aurtande til sin yngste datter, kan han leie setra av henne i inntil 10 år.

VEDTAK

Lesja fjellstyre kan ikke se at fjelloven og seterforskrifta gir rom for å overføre setra til eget hyttefeste nå, og skille dette festet fra gården Aurtande. Fjellstyre anbefaler derfor Statskog å avslå søknaden.

Vedtaket er enstemmig.

LESJA, 24.03.09

Lars Børve
Fjellopsyn

Kopi til: Hans Brendjord, Olav Trygvasons gate 83. 2319 Hamar
Statskog SF, Serviceboks 1016, 7809 Namsos